

UOHSX00CVC7K

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0181/2019/VZ-31929/2019/323/VVá

Brno 21. listopadu 2019

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 4. 10. 2019 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže 8. 10. 2019 navrhovatelem –

- **PK – transbus s.r.o.**, IČO 0368766, se sídlem U Dolní brány 57, 550 01 Broumov, ve správním řízení zastoupeným na základě plné moci JUDr. Sylvií Sobolovou Ph.D., advokátkou, ev. č. ČAK 09582, IČO 66253624, Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 26739291, se sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1, na základě substituční plné moci ze dne 25. 7. 2019 dále zastoupen Mgr. Bc. Pavlou Veselkovou, advokátkou, ev. č. ČAK 15909, IČO 03436217, se sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0349/2019/VZ-25523/2019/531/MKe ze dne 20. 9. 2019 vydanému ve správním řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Královéhradecký kraj**, IČO 70889546, se sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 15. 1. 2018 advokátní kanceláří Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28360125, se sídlem Helfertova 2040/13, 613 00 Brno,

učiněných při zadávání části 1 „**Broumovsko**“ veřejné zakázky „**Výběr dopravců pro uzavření smluv o veřejných službách v přepravě cestujících ve veřejné linkové dopravě na území Královéhradeckého kraje**“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 29. 10. 2018 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 1. 11. 2018, pod ev. č. Z2018-037822, ve znění oprav uveřejněných dne 14. 1. 2019, dne 31. 1. 2019, dne 11. 2. 2019, dne 22. 2. 2019 a dne 1. 3. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 2. 11. 2018

pod ev. č. 2018/S 211-482566, ve znění oprav uveřejněných dne 16. 1. 2019 pod ev. č. 2019/S 011-022288, dne 1. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 023-051263, dne 12. 2. 2019 pod ev. č. 2019/ S 030-068100, dne 22. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 038-086540 a dne 1. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 043-098936, kde dalším účastníkem je vybraný dodavatel –

- společnost „**CDS Náchod a P-transport**“, jež tvoří subjekty CDS s.r.o. Náchod, IČO 601110244, se sídlem Kladská 286, 547 01 Náchod a P-transport s.r.o., IČO 25947249, se sídlem Dvořákova 339, 550 01 Broumov, ve správním řízení zastoupeným na základě plné moci JUDr. Janem Malým, advokátem, ev. č. ČAK 10116, IČO 66257743, Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o., se sídlem Sokolovská 5/49, 186 00 Praha 8, pracoviště Malé náměstí 124, 500 03 Hradec Králové které za účelem podání společné nabídky uzavřely dne 14. 5. 2019 společenskou smlouvu,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0349/2019/VZ-25523/2019/531/MKe ze dne 20. 9. 2019

potvrzuji

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**zákon**“) obdržel dne 12. 9. 2019 návrh navrhovatele – společnosti PK – transbus s.r.o., IČO 03638766, se sídlem U Dolní brány 57, 550 01 Broumov, ve správním řízení zastoupeným na základě plné moci JUDr. Sylvií Sobolovou Ph.D., advokátkou, ev. č. ČAK 09582, IČO 66253624, Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 26739291, se sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1, na základě substituční plné moci ze dne 25. 7. 2019 dále zastoupen Mgr. Bc. Pavlou Veselkovou, advokátkou, ev. č. ČAK 15909, IČO 03436217, se sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1, (dále jen „**navrhovatel**“) – na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Královéhradecký kraj, IČO 70889546, se sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové, ve správním řízení zastoupeného na základě plné moci ze dne 15. 1. 2018 advokátní kanceláří Fiala, Tejkal

a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28360125, se sídlem Helfertova 2040/13, 613 00 Brno, (dále jen „**zadavatel**“) – učiněných při zadávání části 1 „Broumovsko“ veřejné zakázky „Výběr dopravců pro uzavření smluv o veřejných službách v přepravě cestujících ve veřejné linkové dopravě na území Královéhradeckého kraje“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 29. 10. 2018 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 1. 11. 2018, pod ev. č. Z2018-037822, ve znění oprav uveřejněných dne 14. 1. 2019, dne 31. 1. 2019, dne 11. 2. 2019, dne 22. 2. 2019 a dne 1. 3. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 2. 11. 2018 pod ev. č. 2018/S 211-482566, ve znění oprav uveřejněných dne 16. 1. 2019 pod ev. č. 2019/S 011-022288, dne 1. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 023-051263, dne 12. 2. 2019 pod ev. č. 2019/ S 030-068100, dne 22. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 038-086540 a dne 1. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 043-098936 (dále jen „**veřejná zakázka**“).

2. Navrhovatel v návrhu brojí mj. proti rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatele – společnosti „CDS Náchod a P-transport“, jež tvoří subjekty CDS s.r.o. Náchod, IČO 601110244, se sídlem Kladská 286, 547 01 Náchod a P-transport s.r.o., IČO 25947249, se sídlem Dvořákova 339, 550 01 Broumov, ve správním řízení zastoupeným na základě plné moci JUDr. Janem Malým, advokátem, ev. č. ČAK 10116, IČO 66257743, Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o., se sídlem Sokolovská 5/49, 186 00 Praha 8, pracoviště Malé náměstí 124, 500 03 Hradec Králové které za účelem podání společné nabídky uzavřely dne 14. 5. 2019 společenskou smlouvu (dále jen „**vybraný dodavatel**“) – ze dne 1. 8. 2019 na plnění předmětné veřejné zakázky.

II. Napadené usnesení

3. Dne 20. 9. 2019 vydal Úřad usnesení č. j. ÚOHS-S0349/2019/VZ-25523/2019/531/MKe (dále jen „**napadené usnesení**“), kterým rozhodl o zastavení řízení o návrhu navrhovatele na přezkum úkonů zadavatele při zadávání veřejné zakázky.
4. Úřad napadené usnesení odůvodnil tím, že navrhovatel ve lhůtě dle § 251 odst. 2 zákona nesložil kauci dle § 255 zákona a Úřad tak neměl jinou možnost než dle § 257 písm. c) zákona řízení zastavit. Stalo se tak v návaznosti na zastavení řízení o žádosti navrhovatele o osvobození od povinnosti složit kauci dle § 255, a to pro zjevnou právní nepřipustnost žádosti dle § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“).

III. Námitky rozkladu

5. Dne 8. 10. 2019 obdržel Úřad rozklad navrhovatele ze dne 4. 10. 2019 proti napadenému usnesení. Ze správního spisu vyplývá, že napadené usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 23. 9. 2019. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
6. Navrhovatel v rozkladu uvádí stejné námitky jako v souvisejícím řízení o žádosti o osvobození od povinnosti složit kauci podle § 255 zákona, když uvádí, že dle něj bylo nesložení kauce jediným důvodem pro zastavení řízení.
7. Navrhovatel namítá, že Úřad nerozhodl správně, když správní řízení o osvobození od povinnosti složit kauci v souvislosti s podáním návrhu zastavil, jelikož má za to, že žádost

je oprávněná, resp. přípustná. Zastavení správního řízení mu s ohledem na níže uvedené skutečnosti odpírá přístup ke spravedlnosti.

8. Navrhovatel poukazuje na skutečnost, že povinnost složit kauci v zákonné výši může být pro něj, jakožto „menší“ obchodní společnost, likvidační, tudíž případné osvobození od povinnosti složit kauci by bylo vůči němu spravedlivé. Výše kauce je pak dle něj tak, jak je nastavena v zákoně, diskriminační, neboť zvýhodňuje „větší“ dodavatele oproti „menším“, což vede ve svém důsledku k odepření spravedlnosti.
9. Navrhovatel dále namítá, že Úřad mohl a měl při rozhodování o žádosti postupovat analogicky k jiným procesním předpisům, konkrétně k § 8 odst. 5 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOSP“), § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘS“) či § 138 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OSŘ“). Navrhovatel namítá, že skutečnost, že institut osvobození od povinnosti složit kauci dle § 255 zákona v zákoně není výslovně upraven, nemůže být jediným argumentem pro nepřiznání osvobození od povinnosti složit kauci. V této souvislosti navrhovatel odkazuje na judikaturu Ústavního soudu a odbornou literaturu týkající se soudních poplatků. Navrhovatel dodává, že neexistuje spravedlivého důvodu, proč by měl zákon v českém právním řádu představovat jedinou solitérní výjimku, resp. jediný procesní předpis, který absolutně nereflektuje případné osobní tíživé problémy účastníků řízení.
10. Navrhovatel dále namítá, že povinnost složit kauci ve výši 1 % z nabídkové ceny za celou dobu plnění veřejné zakázky ve smyslu § 255 odst. 1 zákona, je vůči navrhovateli, je-li aplikována Úřadem doslovně, diskriminačního charakteru, jelikož zejména u nadlimitních veřejných zakázek s delší dobou plnění tato povinnost znevýhodňuje „menší“ dodavatele. Těmto dodavatelům je tak zamezen přístup k řízení před Úřadem i ke správnímu soudnictví.
11. V předmětné věci dochází dle navrhovatele ke střetu ústavní zásady legality na straně jedné a práva na spravedlivý proces na straně druhé, zejména práva domáhat se ochrany svých práv před jiným orgánem. Navrhovatel je přesvědčen, že při takovém střetu musí jednoznačně převážit veřejný zájem na ochraně práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odst. 1 USNESENÍ předsednictva České národní rady ze dne 16. prosince 1992 o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součásti ústavního pořádku České republiky (dále jen „LZPS“).

Závěr rozkladu

12. Navrhovatel v rozkladu navrhuje zrušení napadeného usnesení a vrácení věci k novému projednání Úřadu.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

13. Zadavatel vyjádřil své přesvědčení, že s ohledem na ustanovení § 257 písm. c) zákona neměl Úřad jinou možnost, než zahájené správní řízení zastavit. Zadavatel má za to, že argumentace navrhovatele o možném osvobození od povinnosti složit kauci v zákonné výši je zcela v rozporu se smyslem a účelem institutu kauce.
14. Zadavatel také odmítá argumentaci navrhovatele o analogickém postupu při osvobození od povinnosti složit kauci podle jiných právních předpisů. Dle zadavatele se institut analogie

v tomto případě vůbec neuplatní, neboť zákonodárce jednoznačně stanovil, že v případě nesložení kauce Úřad správní řízení v souladu se zákonem zastaví.

15. Závěrem svého vyjádření zadavatel konstatuje, že návrh je pro nesložení kauce zatížen nezhojitelnou vadou, a proto Úřad postupoval při zastavení řízení zcela v souladu se zákonem.
16. Zadavatel proto navrhuje, aby předseda Úřadu podaný rozklad zamítl.

Vyjádření vybraného dodavatele k rozkladu

17. Vybraný dodavatel úvodem vyjádřil přesvědčení, že napadené rozhodnutí lze shledat po všech stránkách za správné, neboť žádný předpis neumožňuje, aby Úřad navrhovateli složení kauce prominul.
18. Vybraný dodavatel považuje rozklad za šikanózní a založený na nepravdivých domněnkách navrhovatele a nepravdivých informacích. Dle názoru vybraného dodavatele, pakliže si je navrhovatel vědom skutečnosti, že jeho žádost o prominutí kauce je lichá a žádá o prošetření skutečností ve formě podnětu, není namístě zabývat se argumentací navrhovatele, který si je sám vědom skutečnosti, že v rozporu se zákonem nesložil kauci.
19. Vybraný dodavatel dále polemizuje s navrhovatelem, že zákonem stanovená výše kauce by měla být nepřiměřená pro podnik, který se uchází o veřejnou zakázku takového rozsahu.
20. Vybraný dodavatel nesouhlasí s použitím analogie, neboť v případě kauce se jedná pro účely zákona o speciální poplatkovou povinnost stanovenou přiměřeně ve vztahu k veřejné zakázce. Navrhovatel dle něj zaměňuje institut kauce s institutem správního poplatku.
21. Vybraný dodavatel uvádí, že dle jeho názoru není navrhovateli odepřena jakkoliv spravedlnost, či přístup ke správnímu orgánu, pokud je možné zahájit správní řízení z moci úřední.
22. Vybraný dodavatel proto navrhuje, aby předseda Úřadu napadené usnesení potvrdil a rozklad navrhovatele zamítl.

IV. Řízení o rozkladu

23. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

24. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které vydání napadeného usnesení předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného usnesení v rozsahu námitek uvedených v rozkladu navrhovatele a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.

25. Úřad tím, že napadeným usnesením rozhodl tak, jak je uvedeno v jeho výroku, rozhodl správně a v souladu se zákonem.
26. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení, případně změně napadeného usnesení.

V. K námitkám rozkladu

27. Je nutno zmínit a zohlednit, že navrhovatel téměř totožným rozkladem žádá zrušení usnesení č. j. ÚOHS-V0153/2019/VZ-25607/2019/531/MKe ze dne 20. 9. 2019, jímž bylo zastaveno řízení o navrhovatelově žádosti o osvobození od povinnosti složit kauci, a to pro zjevnou právní nepřípustnost takové žádosti. Rozklad proti napadenému usnesení, proti usnesení ÚOHS-V0153/2019/VZ-25607/2019/531/MKe ze dne 20. 9. 2019 a proti usnesení ÚOHS-S0349/2019/VZ-25746/2019/531/MKe ze dne 18. 9. 2019 byly posouzeny ve vzájemné souvislosti a při znalosti všech relevantních skutečností a námitek uplatněných v jednotlivých rozkladech.
28. Navrhovatel nijak nepopírá, že kauci nesložil, ale domnívá se, že by i tak měl být jeho návrh meritorně přezkoumán, a tedy že by jeho výše zmíněné žádosti o osvobození od povinnosti složit kauci mělo být vyhověno.
29. Napadené usnesení je tedy přímo závislé na usnesení ÚOHS-V0153/2019/VZ-25607/2019/531/MKe ze dne 20. 9. 2019. Toto usnesení bylo také napadeno rozkladem a v návaznosti na to jsem jej přezkoumal. Současně s tímto rozhodnutím tak vydávám rozhodnutí o zamítnutí rozkladu a potvrzení prvostupňového usnesení o zjevné právní nepřípustnosti žádosti o osvobození od povinnosti navrhovatele složit kauci v řízení o rozkladu vedeném pod sp. zn. ÚOHS-R0180/2019/VZ.
30. Rozkladová argumentace obsažená v rozkladu proti napadenému usnesení směřuje k otázce posouzení možnosti osvobodit navrhovatele od povinnosti složit kauci. To však není předmětem posouzení v tomto řízení o rozkladu, kde je přezkoumáváno napadené usnesení (o zastavení správního řízení pro nesložení kauce) ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu. Touto argumentací jsem se proto nezabýval v tomto rozhodnutí, ale v souvisejícím rozhodnutí o rozkladu sp. zn. ÚOHS-R0180/2019/VZ, na které odkazuji.

K povinnosti složit kauci

31. Právní úprava zastavení správního řízení ve vztahu k veřejným zakázkám je zakotvena v § 257 zákona. Jednotlivá písmena tohoto ustanovení představují taxativní výčet okolností, které podmiňují zastavení správního řízení ze strany Úřadu, pokud tyto okolnosti nastanou.
32. Podle § 257 písm. c) zákona Úřad zahájené řízení usnesením zastaví, jestliže nedošlo ke složení kauce v souladu s § 255 zákona.
33. Podle § 255 odst. 1 zákona je navrhovatel ve lhůtě pro doručení návrhu povinen složit na účet Úřadu kauci ve výši 1 % z nabídkové ceny navrhovatele za celou dobu plnění veřejné zakázky nebo za dobu prvních čtyř let plnění v případě smluv na dobu neurčitou, nejméně však ve výši 50 000 Kč, nejvýše ve výši 10 000 000 Kč. V případě, že navrhovatel nemůže stanovit celkovou nabídkovou cenu, je povinen složit kauci 100 000 Kč. V případě návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy je navrhovatel povinen složit kauci ve výši 200 000 Kč.

34. V obecné rovině uvádím, že účelem institutu kauce je zabránit či minimalizovat podávání účelových a šikanózních návrhů na přezkoumání úkonů zadavatele, jejichž cílem je pouhé blokování dalšího průběhu či dokončení zadávacího řízení. Kauce tak významnou měrou přispívá k právní jistotě účastníků řízení. To je podpořeno i ustálenou judikaturou správních soudů, viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 8. 2017, sp. zn. 29 Af 17/2016, kde soud uvedl, že „*smyslem kauce je zamezit nedůvodným či šikanózním návrhům na přezkoumání úkonů zadavatele a omezit množství nápadu žalovaného na významné případy. Kauce přitom představuje platební povinnost vytvářející přiměřené procesní riziko úspěšnosti návrhu.*“, nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 12. 1. 2012, sp. zn. 62 Af 42/2010, kde se soud vyjádřil k účelu kauce takto: „*Účelem kauce je zabránit neodůvodněným návrhům na přezkoumání úkonů zadavatele a omezit tak zatížení žalovaného pouze na závažné případy. Jedná se o jakýsi pojistný mechanismus proti podávání účelových a šikanózních návrhů.*“.
35. S povinností navrhovatele složit kauci a povinností Úřadu při jejím nesložení řízení zastavit se Úřad již nadměru obsáhle a důkladně vypořádal v usnesení o zastavení řízení a nelze jinak, než mu přisvědčit. Zákon výslovně a jasně uvádí, že při nesložení kauce dle § 255 zákona Úřad dle § 257 písm. c) zákona řízení zastaví. Jedná se tak o neodstranitelnou vadu řízení, u které zákon nepřipouští dodatečnou nápravu a vyžaduje, aby již při zahájení řízení bylo postaveno najisto, že byla tato náležitost splněna.
36. Související žádosti navrhovatele o osvobození od povinnosti složit kauci jsem nevyhověl (z podrobně rozvedených důvodů v souvisejícím rozhodnutí), protože je nesporné, že nedošlo ke splnění povinnosti složit kauci v zákonem stanovené lhůtě a ve stanovené výši, a není tedy jiné možnosti, než potvrdit napadené usnesení.
37. Pro případ, že by Úřad nevyhověl navrhovatelově žádosti o osvobození od povinnosti složit kauci, žádal navrhovatel alternativně, aby byl jeho návrh posouzen jako podnět dle § 259 zákona a za tímto účelem navrhovatel složil na účet Úřadu poplatek ve výši 10 000 Kč. Řízení o tomto podnětu je Úřadem vedeno pod sp. zn. ÚOHS-P0297/2019/VZ.
38. Ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu jsem přezkoumal zákonnost napadeného usnesení v celém jeho rozsahu a jeho věcnou správnost v intencích rozkladových námitek. Současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když jsem napadené usnesení shledal zákonným a věcně správným. Z napadeného usnesení je jasně patrné, z jakých skutkových podkladů pro vydání rozhodnutí Úřad vycházel a jaké právní normy na takto zjištěný skutkový stav aplikoval.

VI. Závěr

39. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení z důvodů uváděných v rozkladu.
40. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené usnesení změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., Helfertova 2040/13, 613 00 Brno
2. JUDr. Sylvie Sobolová, Ph.D., advokátka, Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o., Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1
3. CDS s.r.o. Náchod, Kladská 286, 547 01 Náchod
4. JUDr. Jan Malý, advokát, Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o., Malé náměstí 124, 500 03 Hradec Králové

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy